

[Aksel Larsen.]

det kan det godt, men ikke med nogen berettigelse — at regeringens forbrugsbegrænsende politik har ført til kolossale prisforhøjelser for de elementæreste forbrugsgenstande og har bevirket, at en meget stor del af befolkningen har måttet spare netop på forbrug og indkøb af tekstilvarer, og det får naturligvis indflydelse på den danske tekstilproduktion og på beskæftigelsesgraden i tekstilindustrien. Jeg har beskæftiget mig med dette spørgsmål, fordi det jo er en kendsgerning, at man fra socialdemokratiets side overfor arbejderne forsøger at retfærdiggøre toldforhøjelsen med, at man må gøre noget for at skaffe beskæftigelse til de stakkels tekstilarbejdere. Heroverfor er det, jeg har hævdet, at det, man gør her, ikke skaber øget beskæftigelse til de danske tekstilarbejdere, og hverken det ærede medlem hr. Lars P. Jensen eller ministeren eller nogen anden fra det hold har været i stand til blot at sandsynliggøre, at der ligger bare nogle få dages merbeskæftigelse til danske tekstilarbejdere i det forslag, der behandles her.

Hertil kommer, at det vil føre til en yderligere fordyrelse af tekstilvarerne herhjemme, importerede som hjemmefabrikerede. Det får yderligere alvorlige følger for de mindre-bemidlede forbrugere, hvis interesser socialdemokratiet dog skulle være kaldet til at varetage. Også af den grund er det tilladt at behøjde regeringen og regeringspartiet, at de nu går videre ad den bane, de gik ind på for et par år siden, og fortsætter med toldforhøjelser.

Hvad angår de konservatives stilling, må jeg tillade mig nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Poul Møller. Nu har jeg ikke set på klokken, og jeg ved ikke, i hvor mange minutter og sekunder jeg har beskæftiget mig med regeringen. Jeg er derfor ikke i stand til at kontrolere, om jeg skulle komme til at bruge lidt flere minutter og sekunder på det ærede medlem og hans parti, men hvis jeg skulle komme til det, skal det ærede medlem ikke drage for vidtrækkende slutninger af det og forsøge at bilde sig selv og andre ind, at der heri ligger en politisk, taktisk ændring af kommunisternes holdning. Jeg tror, at det, jeg har sagt i dag om dette spørgsmål, ligger fuldstændig på linie med det, jeg sagde, da vi

havde lovforslaget til første behandling, og hvis det ærede medlem hr. Poul Møller interesserer sig så meget for dette, foreslår jeg ham at studere mine taler ved lovforslagets første behandling og mine taler ved anden behandling; han vil da se, at de ligger helt på samme linie.

Men altså, jeg har nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Poul Møller. Han sagde, at ingen forstår visdommen i sparebeviserne. Nu er der jo ingen her i tinget, der regner det ærede medlem hr. Poul Møller for at være småt begavet. Han forstår udmærket visdommen i dem. Visdommen er den, at man ved hjælp af sparebeviserne skal forsøge at bilde folk ind, at staten giver dem igen, hvad den tager fra dem gennem omsætningsafgifter og andre foranstaltninger. Visdommen i sparebeviserne er den, at man på kunstig vis skal forsøge at hindre, at regeringens forbrugsbegrænsende og varefordyrende foranstaltninger får prisetallet til at stige. Det er visdommen i sparebeviserne, det ved det ærede medlem hr. Poul Møller meget godt, og derfor skal han lade være med at komme her og sige, at han ikke griber visdommen deri.

Dernæst kører det ærede medlem hr. Poul Møller videre på den vise, som også det ærede medlem hr. Weikop sang: at de konservative ønsker både toldforhøjelserne gennemført og omsætningsafgiften for tekstilvarer afviklet. Dette er jo ikke rigtigt. Hvis det var tilfældet, måtte de konservative som betingelse for at gå toldvejen sammen med regeringen have sagt: først forlanger vi garanti for, at omsætningsafgiften for tekstilvarer bliver afviklet. Det gør de konservative ikke — tværtimod; de kommer her med et dagsordensforslag, om hvilket det gælder, at de i forvejen har sikret sig 100 pct. garanti for, at det bliver forkastet. De udtrykker et ønske om, at man vil give sig til at afvikle omsætningsafgiften for tekstilvarer; de ved, at dette ønske ikke bliver imødekommet, og alligevel tror de, at de kan bilde noget menneske her i landet ind, at de virkelig gør en alvorlig indsats imod tøjskatten. Det hele er så latterligt, at det simpelthen er nødvendigt, at vi afholder os fra at stemme om det ærede medlem hr. Poul Møllers dagsordensforslag.

Jeg erkender, at man, hvis man var i stand til at se sagligt på dette forslag —